

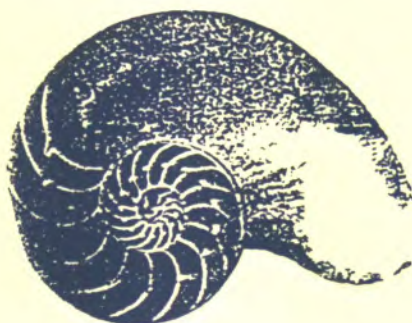
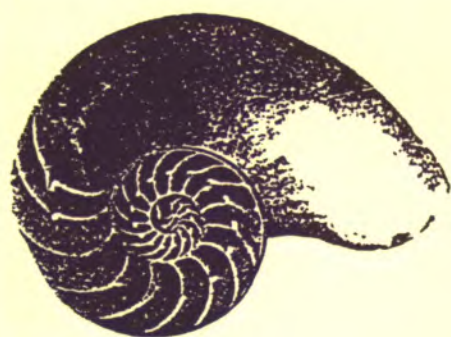
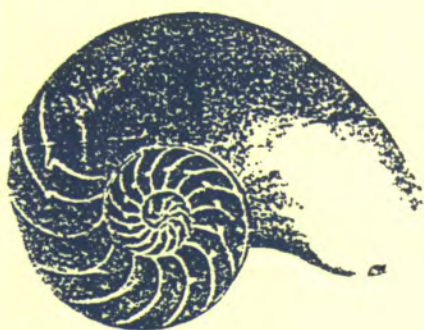
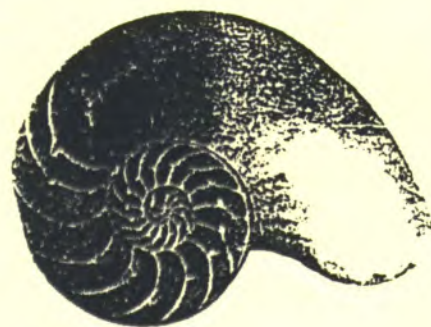
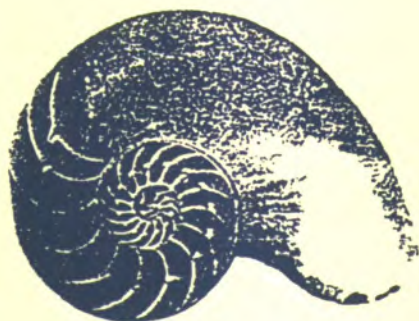
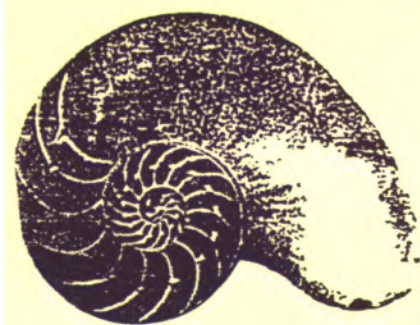
CAP

VERMELL

ne. 150

Capdepera i Cala Rajada

febrer 1.991

150

PORTALET

Cap Vermell

febrer 1.994

Ne. 150

Obra Cultural Balear

Capdepera

i

Cala Rajada

L'hem fet:

Joan Rai.
Pep Terrassa.
M. Antònia Gomis.
Jaume Fuster.
Paco Galià.
Sebastià Ferrer.
Biel Torres.
Joan Espiritusanto.
Miquel Ferragut.
Lucià Sirer.
Isidor Rodríguez.
Andreu Genovart.
Toni Melis

Dipòsit legal 1197/80.

Imprimeix:

T Tirrena S.A. Tel. 55 52 12.
Pintor Juan Gris Manacor

*Els col·laboradors
d'aquesta revista expressen la
seva opinió als articles firmats*

Cap Vermell.

Apartat de correus, 69.

Capdepera.

Al número 0, de presentació, de la revista dèiem que voldríem que CAP VERMELL fos una publicació oberta a tots, plural, sense caure en la trampa fàcil de la xafarderia. Una eina més per aprendre a dialogar amb respecte, i estàvem il·lusionats en fer una publicació on hi poguem trobar el batec del nostre poble...

Al desembre del 81 no ens podíem avenir de cumplir un any i ho expresàrem a la portada, asseguts a l'orinal: JA TENC UN ANY ! . Ara la fita era el número 24 i arribaren els reis amb una BROTHER E M 2 que ens semblà una meravella de la tècnica japonesa.

Al número 37, tres anys!, no volíem esser una publicació de mel i sucre, ni una publicació sensiblera sinó sensible i fèiem professió de fe en el diàleg i en la convivència. I investírem l'any nou per arribar al desembre ben sorpresos d'haver anat tan lluny amb aquesta brusca que començàrem més en broma que en sèrio. Cap Vermell s'havia convertit en una obligació moral vers els nostres lectors.

Al cinquè aniversari el vaixell ja tenia projecció internacional, si més no, europea. El sisè, setè i vuitè aniversari passaren desapercebuts, ens hi havíem acostumat. Però al adonar-nos que a l'abril enllestiríem el número 100 ens esbravàrem a la portada i l'editorial.

Al desembre del 90 complírem 10 anys i ja teníem un bon grapat de portades on triar!. El Portalet dels deu anys ens sortí un xic dur, devíem estar empipats.

Al maig de l'any vinent R.I.P. tancam i ens despedim, això sí, deixant una encletxa que s'omplí de llum quan torna la tardor, després d'un calorós estiu, i amb ella surt al carrer un nou número de la revista CAP VERMELL.

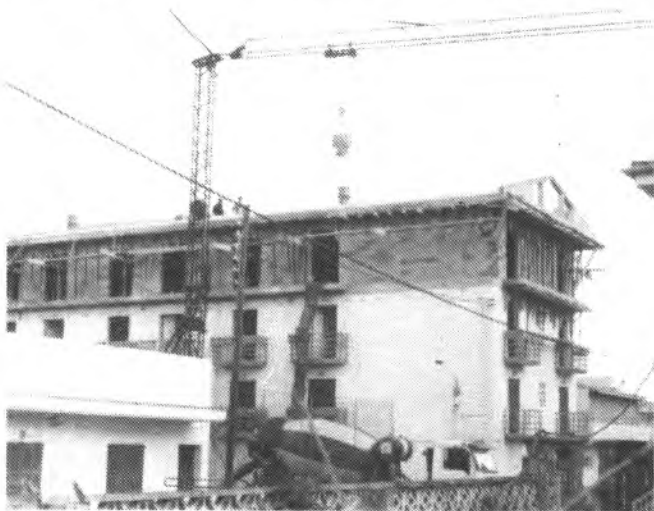
El número 128 aparegué, després d'uns mesos d'adaptació i embull, totalment informatitzat, CAP VERMELL entrà definitivament a la modernitat, més envant vindria el paper reciclat, un fet sense importància, intranscendent, però que ens preocupava i feia temps que volíem aconseguir.

Amb l'exemplar que teniu a la mà, el 150!, acabam de millorar la presentació de la revista per envestir els pròxims 475.785.021 números.

Gràcies per tot !

OBRES. A Cala Rajada hi ha una sèrie d'obres noves en marxa: ampliacions i reformes d'hotels i altres establiments turístics. Així ha tornat la imatge de carrers pràcticament tallats amb munts de grava, grues i d'altra maquinària. És una prova de la bona anyada turística de l'estiu passat i de les bones previsions per a enguany. Es parla d'un notable augment de les reserves: alguns establiments de les Illes ja tenen venut entre un 80 i un 100% de les places.

CANVI. Estimats lectors, com podeu observar, hi ha uns petits canvis, de caire material, a la revista. Concretament, el número anterior va sortir al carrer amb una millor reproducció de textos i fotografies, dins el límit de la nostra precarietat pressupostària. Coincidint amb el número 150, volem agrair-vos, lectors i subscriptors, la vostra fidelitat. Evidentment, voldríem ser més els qui tenim "Cap Vermell" com a vehicle d'informació, opinió i cultura. La revista segueix oberta a la participació de tots. Animau-vos.

GLOSA. De tant en tant, ens arriben ditades de mel, com aquesta extreta de l'Argument de Sant Antoni:

*Tretze anys fa que es "Cap Vermell"
a Capdepera fa història
i davant tal trajectòria
no mos queda més remei
que dir d'ell, en bona llei,
que d'es poble és sa memòria.*

NETEJA. Content ens comentava el Batle que havien netejat el terreny municipal (zona verda pública?) davant sa gravera de Cala Rajada. No pensen fer-hi un parc, però pensen llevar brutor i escombraries, deixant el lloc apte per a jocs infantils, o per a passejar, millorant la imatge de femer que té.

Però vet'ací que, a més de dur-se'n la brutor, han arrassat el bosc proper. Han exsecallat els pins (que bona falta els feia), això sí, sense mirar prim en arrabassar garballons, estepes i mates, totes elles plantes protegides. Si fer net és destrossar així el bosc, hom es pregunta si la neteja no estarà barellada amb la conservació de les espècies autòctones que en ell es troben. Això no és manera de fer les coses.

CARNET. Del 18 al 28 de gener, es va procedir al canvi de les actuals cartilles de la Seguretat Social per les noves targetes sanitàries, per als residents al nucli de Cala Rajada. Suposam que quan surti aquest número, al manco aquestes eren les previsions, la campanya s'estarà duent a terme a Capdepera. Les noves targes són més còmodes i funcionals... i més bones de perdre.

MULTES. Ens han parlat de multes recents per mals aparcaments, amb valors astronòmics (fins a 50.000 pessetes). Estam a favor de les sancions als infractors de les normes de tràfic, però no podem menys que considerar afany recaudatori imposar sancions d'aquest tipus que, francament, creim del tot abusives. També l'actuació de la grua municipal s'hauria d'ajustar més a la seva finalitat, això és retirar aquells vehicles que vertaderament interrompen el tràfic. No estaria de més prendre mostra de l'Ajuntament de Palma, el qual ha reconegut l'excessiu rigor amb què havia vingut actuant. Hi ha d'haver una relació causa-efecte entre la infracció realitzada i la quantitat de la sanció.

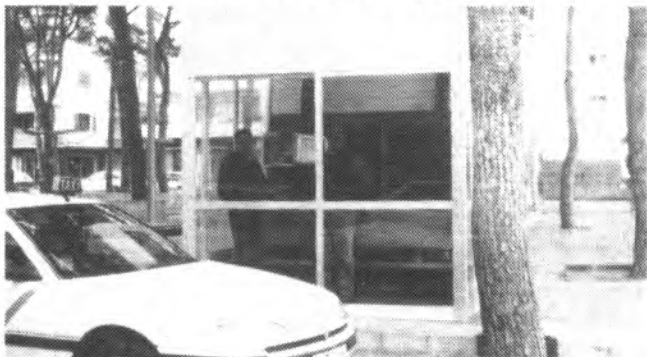
GUSTAVO. El popular pintor resident a Capdepera, Gustavo Peñalver, torna a trobar-se entre nosaltres després d'una de les seves habituals estades a Berlin. A aquesta Ciutat està decorant de dalt a baix un nou hotel que durà el seu nom, prop de la famosa Alexander platz. A Capdepera, a més de pintar, podrà supervisar la construcció de la que serà nova seu de la seva fundació, a la zona de Son Jaumell.

CERTAMENS LITERARIS. El certamen de Castellitx 1994, convocat per l'Ajuntament d'Algaida amb motiu de la festa de Santa Maria de la Pau, en la seva XVIII edició pel que fa a poesia i narració curta, i la XVI edició de poesia popular (glosats), ha obert el termini de presentació

d'obres. Aquestes s'hauran de presentar abans del 21 de març a l'esmentat ajuntament.

També s'ha publicat la convocatòria del XXII Certamen Poètic "Verge de la Consolació" que es dona a la festa d'Es Quart Diumenge "d'es pa i es peix" i organitzat per la parròquia de Sant Joan (Termini de presentació dia 1 de març).

PLAÇA DELS PINS. Els taxistes de la Plaça dels Pins han tancat la caseta de la seva parada, on es troba el telèfon i solen esperar pacientment els clients. La millora es feia especialment necessària a l'hivern, tota vegada que si així podran suavitzar les inclemències del temps.

VAGA GENERAL. Dia 27 de gener estava convocada la segona vaga general dels sindicats majoritaris contra l'actual Govern de l'Estat. A més dels típics balls de xifres i les contradictòries valoracions fetes pels diversos agents socials, hem de constatar que al nostre Municipi no passà d'esser un dia normal. Pràcticament ningú no s'assabentà de la jornada reivindicativa, quasi tots els serveis funcionaren totalment o parcialment.

**27
HUELGA
GENERAL
HAY QUE
PARARLOS
TE JUEGAS
MUCHO**

500. El setmanari "El Temps", editat a València però de difusió general a totes les terres de parla catalana, ha tret al carrer el seu número 500. Aviat complirà el seu desè aniversari. Aquesta revista, que recentment ha canviat la seva imatge i maquetació, és avui per avui la proposta més seriosa de la premsa en la nostra llengua. En aquest número esmentat hi podem trobar un reportatge dedicat a Miró, amb clares referències a Mallorca: l'exposició a la Llonja de Palma de la

seva obra gràfica, de la Fundació de la mateixa ciutat i una recapitulació de totes les activitats dutes a termes amb motiu de l'any dedicat al pintor.

SANT ANTONI. I Sant Sebastià. Viuen un bon moment. Els foguerons de Capdepera (onze) i Cala Rajada (21) gaudiren d'una bona animació i l'olor a fum, xulla, botifarró i llonganissa, s'escampà per tot arreu.

I si els foguerons anaren prou bé, les captes, les coalcades i beneïdes aplegaren un bon nombre de participants i d'espectadors. L'organització dels actes, com sempre, a càrrec de l'Obreria de Sant Antoni.

PRESENTACIÓ. A Artà es presentà el llibre "La població i la distribució social de la terra a la Comarca de Llevant", obra de Jaume Alzina Mestre, editat per l'Ajuntament d'Artà amb la col·laboració del de Capdepera.

GUARDÓ. Pere Cortada ha rebut el premi de Projectes o Programes Didàctics, referits a la Fundació "Pilar i Joan Miró a Mallorca" i l'obra de Joan Miró en el seu patrimoni", consistent en una beca de 200.000 pessetes. Consisteix en un programa a realitzar a la Fundació Miró per a escolars.

EDUCACIÓ. A la revista educativa "Guix", del mes de gener proppassat, hi surt un article de Miquel Ferragut (col·laborador habitual de "Cap Vermell") i Àngela Massanet, mestres ambdós del C. P. S'Alzinar. L'article es titula "Elaboració d'un PCC a un centre inestable".

JUTGESSA. Margalida Salamanca va prendre possessió del seu càrrec de Jutgessa de Pau de Capdepera, el passat dia 24 de gener, per a un període de quatre anys, substituint el fins ara titular Joan Espiritusanto. L'acte va tenir lloc en el saló de plens de l'Ajuntament, i el presidiren les primeres autoritats locals. Desitjam a Margalida molts d'èxits en el desenvolupament de la seva tasca.

CURTES

- El grup parlamentari del PSOE realitzà unes jornades de treball a l'hotel L'Illot de Cala Rajada, amb la participació dels diputats autonòmics dels PSIB. Entre els temes debatuts destaca la proposta de poder elegir directament els representants dels Consells Insulars i mesures per a un major control del Govern. No ha trascendit, però segurament també es va parlar de qui haurà d'esser l'adversari de Cañellas a les pròximes eleccions.

- Dia 9 de febrer, a la platja d'Es Carregador hi sortí un "cap d'olla" mort i ja en avançat estat de descomposició. L'animal feia uns cinc metres de llargària.

- L'Ajuntament de Capdepera s'ha afegit a la "pinmanía" i n'ha fet un de propi, i podeu creure que ha quedat ben bé. No deien, però, que estàvem en crisi i que no hi havia doblers per a despeses supèrflues? També potser que es posin a la venda i encara ajudi a minvar el deute municipal, tot depèn de la campanya de màrketing coresponent.

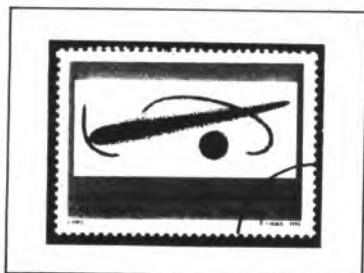
Filatelìa.

L'emissió de la sèrie Europa, de 5 de maig del 93 (tots els països europeus es posen d'acord en una temàtica conjunta) està dedicada al pintor Joan Miró. Són dos segells de 45 i 65 pessetes, amb una tirada de 40 i 2'5 milions d'efectes, respectivament.

El segell de 45 pessetes reproduïx la seva obra "Fusées", de l'any 1959, i ha estat fet amb la tècnica de gravat en buit. El de 65 pessetes presenta l'obra "La baguette d'Aurore", i és de 1957, i s'ha realitzat en offset i calcografia. Ambdues obres es troben a la Fundació Miró de Barcelona.

ANÈCDOTA. Amb motiu de la celebració de Nadal, Correus va emetre un segell de 28 pessetes que presenta, per primera vegada a la història filatèlica espanyola, la reproducció per mitjà de tres sistemes d'impressió diferenciats: gravat en buit, calcografia a un color i offset. El procediment és molt complex ja que els segells són sotmesos a diferents pressions i temperatures. La qualitat és, segons els experts, inqüestionable.

Grossen erraden. Com heu comprovat, a la capçalera hi ha una errada. Som a l'any 1.994 i no a l'indicat a la portada.

El temps.... el nostre temps.

Per en Joan Espiritusanto.

El gener, el mes que ens obri la tasca de l'any present, ha estat parc en fenòmens meteorològics.

El primitiu calendari roma tenia deu mesos. Numa Pompilio (715-672 a. de C.) segon rei de Roma, implantà l'any de dotze mesos adaptant-lo a l'any solar. El gener fou un dels afegits. El seu nom era Ianuario, dedicat al déu Iano, protector de portes i entrades i el representava una verge i una clau. Bona falta ens fa la seva protecció, sobretot a aquells que han estat visitats durant la nit per indesitjables.

La falta de plujes ha estat la norma al llarg del mes, llevat de quatre gotes la primera decena. Disfrutarem a les derrereries de mes d'uns dies de ple sol que covidava a sortir i admirar els nostres camps plens d'amatllers ben florits, amb la mosca darrera l'orella, ja que "Flor de gener no ompl paner".

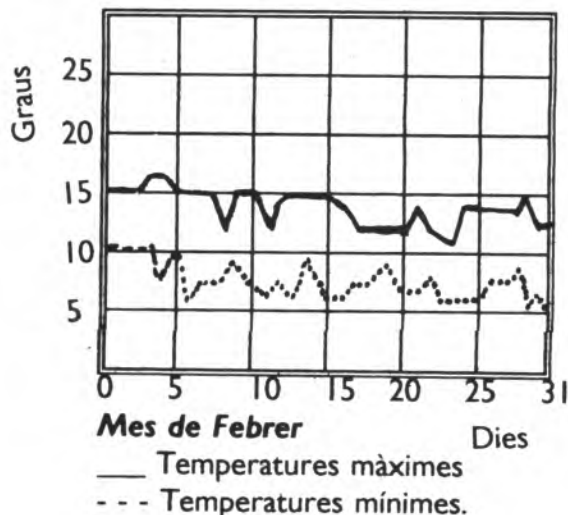
Quatre dies de pluja en total: el dia de Reis 3'7 l/m2, l'endemà 0'3 l/m2, dia deu 3'8 l/m2 i el dia de sant Antoni amb una pluja inapreciable. Per tant, el total del mes 7'8 l/m2, res, quatre bassiots.

Els vents els dies de pluja bufaren del tercer quadrant-amestrelats, relativament freds. El gregal i tramuntana dels dies 18 i 20 foren freds per les nevades dels Pirineus i sud de França.

Anotam un dia de tempesta elèctrica el dia 10.

Pel que fa relació a les temperatures les màximes a primers de mes estaren alreudor dels 15º per anat baixant a partir de la segona setmana i un petit ascens a final de mes. La mínima de les màximes, el dia 23, amb 11º.

Les mínimes es mantingueren a principis de mes al voltant dels 10º, per anar a situar-se entre els 6º-7º, per arribar els dies 29 i 31 en els que el termòmetre marcà 5º, mínima de les mínimes.

RACÓ dels MAJORS

RESIDÈNCIA D'ANCIANS

Des de gairebé els dies fundacionals de l'Associació -el 1983- es ve especulant damunt la creació d'una residència destinada a la gent major, amb problemes vivencials.

Què s'ha fet fins ara? És realment necessària una residència, gran o mitjana?

En cas afirmatiu: on? A Capdepera? A Cala Rajada? Només una, o millor dues?

Sembla que es disposa d'un bon solar i, potser, de dues cases juntes. Interessen aquests projectes?

I la que anomenam "Residència" (propietat del Govern Balear) de Cala Rajada, rehabilitada degudament, no seria una millor solució al problema?

S'hauria de fer una enquesta, opinam, i madurar la solució més efectiva.

J. PUJADAS

DEMANDA A L'AJUNTAMENT

Seria molt convenient obligar a l'empresa concessionària de la recollida de fems -Rebalim- a netejar més freqüentment l'interior dels contenidors. A alguns llocs, malgrat estar tapats, fan molta pudor, per exemple el del carrer Castellet, vora el mercat.

I s'hauria de retirar algun d'aquests contenidors en mal estat. Altres necessiten noves tapadores.

Sa gent d'edat.

AGRAÏMENT

A l'Ajuntament, per haver atès la nostra demanda, posant llums a una part del carrer Pizarro. Esperam que se n'instal·lin més.

AÑO EUROPEO DE LAS PERSONAS MAYORES
Y SOLIDARIDAD ENTRE LAS GENERACIONES

RAZÓN DE SER

Las asambleas, sean generales o extraordinarias, son el órgano supremo de toda asociación.

Por ello, es importantísima la asistencia, por la trascendencia de la información que debe recibir de la junta directiva, y por otro lado y más importante, el de aprobar o reprobar con el voto de los demás asistentes lo ejecutado durante el ejercicio anterior (cuentas, memoria anual, etc.) y marcar las líneas maestras para el desarrollo, tanto de la finalidad de la asociación como de su actividad y mantenimiento.

Es lamentable, que los que no asisten a las asambleas, luego, durante el año en curso, se quejen o critiquen la labor del equipo ejecutivo, que es ni más ni menos el que debe poner en práctica lo acordado en la asamblea. De ahí la gran importancia de la asistencia.

Acudamos y participemos activamente en la misma, es la esencia y vida de la asociación, haciéndonos oír y que tengan en cuenta nuestras opiniones.

JOSE TESOURO

Vocal de la Asociación de Mayores
"Sol Naixent" de Cala Rajada

Errada: per errada de transcripció a l'article de col.laboració de "llars dels padrins", publicat al mes de gener, s'assenyala com a data de línauguració oficial l'any 1993, però en realitat dit acte fou a l'any 1992.

DIADA de NO-VIOLENCIA i la PAU

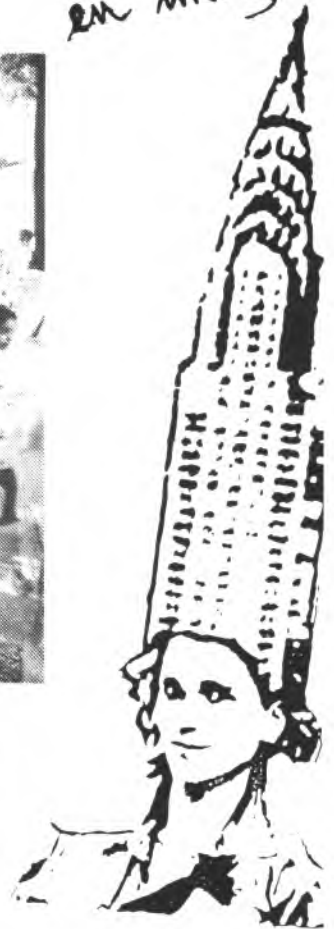
DRETS HUMANOS

no hi ha un pam de terra que mereixi
una gota de sang

30
GENER
94

RUA 94

en imatges

Enguany **la rua** ha estat tot un esdeveniment. D'una banda cal resenyar la nombrosa participació de comparses i desfresses individuals i d'altra una bona quantitat de públic que animà el festiu recorregut.

Les **ruetes infantils** han mostrat la imaginació i fantasia que els nins i mestres han posat en la festa.

Les de Capdepera i Cala Rajada han variat l'itinerari, essent el nou més atractiu i espectacular.

Podríem dir que, a més del bon temps, ha estat un factor decissiu de l'animació i participació, la bona organització de les desfilades. Ara només manca mantenir aquest esforç.

Avisos, noces, i comunicats.

Parlament de les illes balears. Resum activitat any 1993.

Dies passats el President del Parlament, Cristofol Soler, va donar a conèixer el balanç de l'activitat parlamentària durant l'any 1993.

Va ressaltar que es varen aprovar vuit projectes de llei, iniciativa legislativa que promou el Govern, i una proposició de llei, la del Síndic de Greuges, presentada pel grup parlamentari PSM-EEM, també es varen aprovar quatre lleis de cessió de competències als Consell a instàncies de la comissió tècnica interinsular.

El control del Govern és una altre de les activitats que es realitzen al Parlament, es varen aprovar 35 de les 91 proposicions no de llei presentades pels diferents parlamentaris. Un altre figura de control al Govern son les interpellacions, durant l'any 93 es varen presentar 25.

De les preguntes a respondre per escrites presentaren 574 i el Govern ha respost en 472 escrits. El percentatge de respostes és molt alt (des de l'any 91 s'han presentades 2.121 i, només resten 150 per contestar, un 7 %).

Dins els temes prevists per l'any 94 hi ha el debat sobre el pla de competitivitat i nou paquet de transferències als consells, també hi ha sol·licitades 12 compareixença a membres del Govern.

COMUNICAT DE L'AGRUPACIÓ LOCAL DEL PSM AMB MOTIU DE LA DIMISSIÓ DE BARTOMEU GARAU ESTEVA, REGIDOR A L'AJUNTAMENT

L'agrupació considera que la sortida del nostre regidor Bartomeu Garau de l'Ajuntament, clou un període de treball i compromís dintre de la institució que valoram com a vàlid i honest. Aquesta etapa es caracteritzà per una forta crisi econòmica que cada dia s'ha anat agreujant i que sempre es percebuda negativament pel que fa al seu tractament. Qualsevol mesura que s'ha pres per fer-li front ha volgut sembla un capríx desafortunat dels governants.

Els problemes del poble acumulats al llarg dels anys de benestar han degenerat en enfrontaments personals, que semblen en ocasions una tragicomèdia per entregues.

A hores d'ara està clar que no es pot plantejar el futur polític en genral des d'un punt de vista electoral. Pensam que ningú en spot acusar d'haver utilitzat el poder per fer-ne una gestió clientelista, actuant com un simple negociat de vots a canvi de favors.

En data 2 de febrer del 93, ara fa un any, Bartomeu Garau va presentar la seva dimissió com a delegat de cultural i esports per la manca de mitjans a la que es veia abocat; conscients de la nostra responsabilitat animaren al regidor a continuar treballant des de dintre del govern municipal, coherentment amb el que representa un partit polític, un sentit de servei ample i no restringit a una sola àrea.

L'entrada d'un nou company a les tasques de govern ens encoratja a tots a renovar els nostres esforços i il·lusions, donant-li el màxim suport en les seves activitats en favor dels interessos comuns de Capdepera.

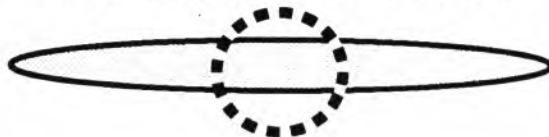
Capdepera, 30 de gener 1994
sgt. Isidre Boné Guillén

EN COS DE CAMISA

-Haixix!
-Jesuset!
-gràcies!

Notícies del "Corasson"

No és lamentable que, en un to més o menys desembarassat, Miquel Calzada "Mikimoto", i els seus convidats del programa "Persones Humanes", s'ocupassin de la monarquia en general i de la nostra en particular. El que és trist és haver de demanar, encara avui, disculpes per haver-ho fet. Al respecte se'ns ocorren dues breus reflexions: ningú no es va escandalitzar del fet que es parlàs de Lady Diana Spencer o de la princesa Carolina de Mónaco, la qual cosa demostra una actitud hipòcrita; d'altra banda, es miri com es miri, també la Família Real, com el títol del programa de televisió de "Mikimoto", està integrada per *persones humanes*. I a més, per persones humanes públiques que pagam entre tots. O no?

ELS SIGNES D'INTERROGACIÓ I D'ADMIRACIÓ

Fins als nostres dies, la llengua catalana ha mancat d'una normativa fixa sobre l'ús dels signes d'interrogació. Ja en els primeres èpoques de difusió de l'obra gramatical de Pompeu Fabra, tothom estava d'acord que el signe d'interrogació clou el període i que, pel que fa a l'inici, el signe invertit només es pot posar, si de cas, quan l'oració interrogativa 'es extremadament llarga i no conté cap element gramatical suggeridor del seu valor interrogatiu.

Darrerament, hem vist estendre's una utilització sistemàtica de l'interrogant invertit, en oposició a allò que certament era un hàbit prou ben establert. Trobem, ara, periòdics i llibres on no hi ha cap frase interrogativa que no s'obri amb aquest signe de puntuació quasi sempre inútil, encara que sigui reduïda a un sol mot monosíl·lab. I, fins i tot, el mateix tractament reben, segurament pel gust del paral·lelisme, les frases exclamatives.

Així, un tema que fins ara mancava de normativa es troba, de fet, sota la força de la pressió de l'ús que en fa un cert sector editorial, diferent de l'ús observat tradicionalment en català, la qual cosa causa confusió.

La Secció Filològica ha analitzat l'ús dels signes d'interrogació i d'admiració en llengües d'estructura interrogativa o exclamativa semblant a la del català (italià, occità, portuguès) o diferent (francès, anglès, alemany, rus, hongarès) i ha comprovat que, amb l'excepció del castellà, és una pràctica universal l'ús exclusiu d'aquests signes al final.

D'acord amb aquesta pràctica, i tenint en compte que l'absència d'una normativa clara condueix a una situació confusionària, la Secció Filològica aconsella, amb finalitat simplificadora, d'usar els signes d'interrogació i d'admiració exclusivament al final de l'oració.

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS / SECCIÓ FILOLÒGICA.

Escoltau

Capdepera-Ràdio 107.5 FM.

ARA CADA MATÍ

CAPDEPERA RÀDIO 107.5 FM

l'emissora del cap, al llevant del dial.

AGENDA DE LA VILA GENER

NATS

dia 2 Maria del P. Ares del Toro d'en
Alonso i Maria del P.

dia 9 , Claudia Ribot Flaquer d'en
Guillem i Margalida

NOCES

dia 22 Miguel Eduardo Ginard Vilches
amb Isa Marle Costa Dos Santos

dia 22 Alonso Escobar Maldonada amb
Concepción Garcia Lorenzo

FINATS

dia 1, Maria Massot Mayol Viulina
(1937)

dia 6, Maria Rullan Fernandez (1909)

dia 15, Antonia Pellicer Melis (1908)

dia 22, Maria Massanet Flaquer (1923)

Conversa amb.... Tete Montoliu

Amb motiu de dos concerts oferts a l'hotel "L' Illot" de Cala Rajada pel reconegut pianista de jazz, Tete Montoliu, aprofitàrem per parlar amb el músic català. Conversa que discorregué en to de bon humor, sobre temes propis del seu quefer artístic.

- Tete, bon dia.

- Bon dia.

- Trobes que parlem de jazz?

- Parlem-ne.

- Tens consciència de les nombroses entrevistes que t'han fet, preguntant-te les mateixes coses, els mateixos tòpics?

- Suposo que me les han fet quasi totes, les entrevistes. Totes les dones que he tingut a la meua vida podrien contestar les entrevistes que m'han fet millor que jo.

- Segurament és així. Però per a nosaltres és força necessari demanar-li el mateix que tantes vegades li han demanat. Hem llegit que no li agrada massa parlar de músics, sinó de música...

- Sí, és així. Els músics són companys meus i jo no tinc res a dir d'ells.

- I tant, però segurament ens podria parlar dels seus antecedents pianístics. Hi hauria una línia mestra a través de la qual Tete Montoliu ha desenvolupat el seu procés? Podríem parlar de Fats Waller, Art Tatum, Bill Evans com a eix fonamental?

- El curiós del meu cas és que a mi el piano no m'ha interessat massa com a model. A mi el que m'han agradat han estat trompetistes, saxofonistes, cantants... Quan he hagut d'anar creant un estil propi, el que menys m'ha interessat han estat els pianistes.

- Com és això? Potser fos el teu afany per crear un estil personal, on no s'hi veiessin influències exteriors?

- No ho sé, jo no he fet res mai premeditadament. El que li puc assegurar és que els pianistes m'interessaven poc i en cavi els altres instrumentistes m'interessaven molt. Aleshores, a partir d'aquesta actitud, vaig anar creant el meu propi estil, suposo, per bé que jo no sóc ningú per a jutjar-ho. Ha estat a partir de tenir un estil propi que he començat a escoltar pianistes, quan ja no em podien influir en res.

- Com es duu això d'esser el músic més important d'un país? Deu ser una càrrega feixuga...

- Tot depèn de la importància que se li vulgui donar. Jo m'he dedicat a ser músic de jazz, per bé que el que volia era ser futbolista (rialles) i com que no podia ser, doncs toco

el piano, i tinc la sort de tocar-lo bé. Si després de tants d'anys no el tocàs bé no sabria ja què fer.

- I com així jazz i no música simfònica, com s'hagués pogut preveure dels seus antecedents familiars?

- Perquè quan estudiava al Conservatori tot ho tocava amb ritme, fins i tot els valsos de Chopin. Els mestres deien que així mai no faria res, que no servia per tocar música simfònica. Em donaren excel·lents perquè me n'anés el més aviat possible de l'escola. I fins que no ho aconseguiren no quedaren tranquils. Quan vaig anar-me'n quedaren molt descansats... i jo també.

Els mestres deien que mai no faria res, que no servia per tocar música simfònica.

- A aquestes altures de la teua carrera musical i artística, encara et queda quelcom per fer, per descobrir, després d'haver tocat per tot arreu i amb tothom?

- El que queda per fer és aprendre una mica cada dia. Sabent que no se'n sap mai prou, que cada dia es comença i tenir ganes de fer coses. Sabent que no ets ningú, perquè realment no ets ningú.

- Què significà per a la carrera de Tete Montoliu la seva relació amb Don Byas?

- Vaig descobrir que hi havia una marca de conyac que es deia González Byas (més rialles). Ara seriosament, em va descobrir una manera de tocar. Us contaré una anècdota: jo tenia un gos a casa i quan mon pare tocava el saxofó l'animal es fotia a plorar, uuuuh! uuuuh!, però el dia que Don Byas arribà a ca meua i començà a tocar el saxo el gos no va plorar. Això és el que m'ensenyà Don Byas (tots seguim riguent). Ho dic en sèrio.

- Sabem de l'importància que té per a un músic...

- Jo no sóc un músic, jo sóc pianista...

- Sí, també per a un pianista... és important sentir-se bé, sintonitzar amb el públic, tenir bones vibracions. En quina mesura pot influir que el Barça guany perquè el concert surti rodó.

- Allarg dels anys ho he separat. Jo toc per al públic i ell no té per què saber si jo tinc un disgust o una alegria molt grans, si el Barça ha perdut o ha guanyat.

- Però si guanya, millor, no?

- Insisteixo que el públic no té per què saber-ho. Per al públic jo sempre he d'estar molt content. Pensa que jo vaig tocar el dia que va morir ma mare, ho vaig haver de fer perquè

tenia un contracte i el públic no se'n va tèmer de res. Quan vaig arribar a ca nostra vaig plorar totsol. Una cosa és tocar per al públic i altra cosa és el que jo senti. El que sí influeix molt, molt, molt és la dona. La dona sí influeix.

- Estimar, sentir-se estimat...
- Sí, això sí.

- Tete, cap on camina el jazz?
- Cap allà on vulgui.

- Els llatins semblen tenir molta influència, darrerament, o no?
- Quan dius llatins, vols dir sudamericans?

- Sí, m'estic referint a pianistes joves com Danilo Pérez, Gonzalo Rubalcaba...
- Sí, sí, toca molt bé aquest.

- Bé, ja havíem dit que millor no parlar de músics sinó de música.
- No, no, però Rubalcaba toca molt bé, de veritat. D'aquest en podem parlar. A més, se n'ha anat de Cuba, que és el que volia.

- He llegit que una de les línies més interessants per al futur del jazz pot venir creada per les cadències i ritmes afro-cubans.

- No, a mi això no... Jo toco boleros quan vull divertir-me, cantant lletres quan ningú m'escolta, perquè el dia que jo canti hi pot haver un diluvi. Toco boleros per passar-m'ho bé.

- El jazz és una altra cosa...
- Mira, el jazz és tant que el dia que jo deixi de tocar-ne no podré menjar-me una fideuà, perquè no tindrè un duro.

- Podria succeir que un dia, com ara està passant amb els monjos de Silos, que un dia un disc de jazz es convertís en un número u de vendes?
- Com ho ha dit, això?

- Si, ara encapçala la llista de vendes un disc de cant gregorià. Podria arribar a passar quecom semblant amb un disc de jazz?
- Mira, no m'agrada la xocolata amb arengades.

- D'acord, crec que he captat el missatge. Gràcies Tete, no et volem entretenir més. Esperam veure't de bell nou per Cala Rajada... per als amants dels jazz els teus concerts han estat un aconeixement impagable. Esperem que no sigui la darrera vegada.

- Jo m'ho estic passant molt bé aquí, i el que em cal és donar les gràcies als qui han fet possible que jo vingues a actuar a Cala Rajada. I gràcies a vosaltres.

150

*Divendres dia 5 a les 21,30
soparem els amics i lectors de Cap Vermell,
plegat al Restaurant Acuarium de Cala Rajada.
El menú val 2 mil pessetes.
Confirmau la vostra assistència.*

La llengua,
feina
de tots

L'equilibri hidrològic

Recentment ha canviat de propietari la finca registrada en el cadastre municipal amb el número 407, que està situada a la zona de Ca'n Planetes i confronta amb el torrent de Canyamel i el camí que travessa dit paratge

Ens hem assabentat que hi ha la intenció, per part de la propietat, de construir-hi unes vivendes per a l'explotació turística; altres fonts ens han manifestat que hi posaran cavalls. Sia quina sia la finalitat última de la finca és evident que hi ha la intenció d'edificar-hi, per a la qual cosa ja s'hi està obrint un camí.

De cada dia hi ha més consciència pública i més necessitat de realitzar uns plans hidrològics amb estudis rigorosos que facin efectiva la propietat pública de l'aigua. Per altra part, cal posar parany a una política de deixar fer i de silenci administratiu que es despreocupa dels nostros recursos hídrics i permet la seva malversació.

El grup municipal PSM ha manifestat en diferents ocasions la seva preocupació per la problemàtica d'aigües i per la necessitat d'iniciar una política municipal d'estalvi en el seu consum i de conservar i protegir els recursos disponibles.

La zona de Ca'n Planetes- Son Febrer és l'indret del municipi que aporta més cabal d'aigua per el consum humà. Aquest alt rendiment és possible perquè el subsol on es localitzen els pous es realimentat des del Torrent de Canyamel (Aquesta afirmació està comprovada i demostrada per nombroses dades objectives de caire geològic i hidrològic)

La zona està situada a una altura sobre el nivell de la mar que oscil·la entre els 55 i 60 metres. La finca on es vol edificar està situada a 54 metres, és a dir enclotada. En els mesos d'hivern el nivell freàtic puja fins a una cota situada entre els 40 i 50 mts. sobre el nivell de la mar.

En aquest indret el llit del torrent de Canyamel traça una corba molt pronunciada, perquè es troba amb un subsol de pedra calissa molt compacta i poc permeable que no ha pogut erosionar i ha fet desviar el curs del torrent.

Aquests corrents d'aigua subterrànea, que són intenses quan corr el torrent, passen a uns pocs metres de

profunditat. Totes aquestes circumstàncies provocaren que en el mes de febrer de l'any 1977 es produís un enfonsament de terrenys d'uns 60 metres cúbics dins l'esmentada finca.

Segons la Llei d'Aigües en el seu preàmbul "no hi ha distinció entre aigües superficials i subterrànies. Ambdues es troben íntimament relacionades, presenten una identitat de naturalesa i funció i en conjunt, han d'estar subordinades a l'interés general."

En base al que s'ha exposat feim feim les següents consideracions:

1.- El fet d'edificar una/es vivenda/es per a l'explotació turística significa que es produirà una important quantitat d'aigües residuals, i si a més hi posen cavalls, els efectes contaminants es multiplicarien per l'efecte dels nitrats que es filtrarien al subsol.

2.- Si a l'any 1977, dos anys després de l'entrada en funcionament dels pous de Ca'n Planetes i per corrents que arrastraren el subsol es produí un enfonsament de terra, és molt probable que en el futur es repeteixi aquesta circumstància.

És important tenir-ho en compte perquè hi ha la intenció de construir en el mateix indret. I si llavors fou un fet intrascendent en el futur es podrien provocar pèrdues materials i humanes.

3.- Cal assegurar la protecció del domini públic hidràulic en el mateix torrent de Canyamel.

Dins el terme municipal d'Artà, a un centenar de metres del pont de la carretera d'Alcudia, a la zona anomenada d'es Revolts s'hi ha construït un dic d'uns set metres d'alçada amb la missió d'aturar les torrentades i alimentar el subsol de la zona. A no molta distància es localitza la font de la vila.

La zona de Ca'n Planetes és un lloc ideal per a la construcció d'un dic similar; és un indret enclotat, les obres afectarien a poques finques i amagatzemaria un important cabdal d'aigua amb una eficaç labor reguladora i de contenció de les torrentades; i realimentaria els pous d'aquesta important

zona hidrològica gabellina.

Històricament aquest indret ha estat una zona d'extracció d'aigua; encara és ben visible la presa i la canalització mitjançant la qual es regaven els horts d'Es Baladra i es suministraven recursos hídrics al molí d'aigua.

El cas que denunciem presenta una sèrie d'incompatibilitats reals i legals entre les normes urbanístiques municipals (NN.SS.) i la Llei d'Aigües. Coincidim amb l'esperit de la Llei d'Aigües quan manifesta que tant les aigües superficials com les subterrànies han d'estar subordinades a l'interès general.

Per tant:

1.- Segons la Llei d'aigües (art. 5b), als voltants del torrent hi ha, en una profunditat de 100 mtes, una "zona de policia" on l'ús del sol està condicionat, dins aquesta zona es necessita per edificar-hi un permís d'obres hidràuliques (art. 9.3)

2.- Segons el reglament del Domini Públic Hidràulic

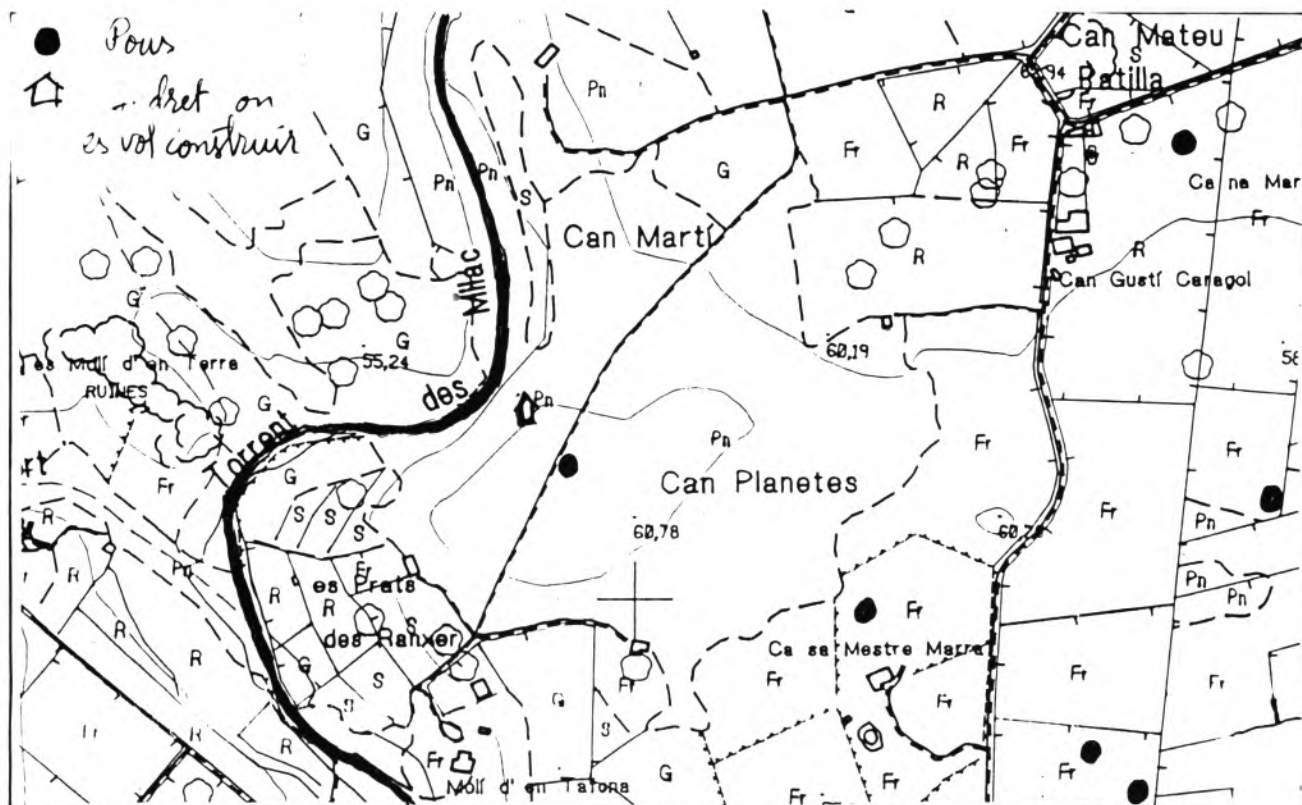
(art. 243), els pous d'utilitat pública tenen un perímetre de protecció de cent metres. On es realitzen les obres està dins aquesta zona de protecció.

3.- Que si es realitzen les obres es produirà una degradació del subsol.

L'obtenció de nous recursos hídrics serà, de cada vegada més una labor costosa i de difícil solució; per això, cal que no desaprofitem les poques possibilitats que ens queden d'augmentar els recursos disponibles i mantenir la qualitat de l'aigua. Aconseguir-ho és assegurar una mica més el nostre futur.

Esperam per tant que el nostre Ajuntament pengui les mesures preventives oportunes i les decisions encaminades a solucionar i prevenir el que aquí hem exposat.

Pep Terrassa.

Ara amb:

LA CIRCULACIÓ VIAL

150 són els "Cap Vermell" que hem pogut llegir si hem volgut i n'hem tingut ganes, però són molts més les senyals de circulació que ens regulen la nostra conducció diària. Moltes d'elles tenen una funció vital i específiques, d'altres són menys necessàries. Ara bé, això depèn dels ulls que ho mirin. Per exemple, si en el teu carrer, on sempre hi aparca aquell pesat, just davant el teu portal, està molt bé que posin una senyalització que no li permeti aparcar. Si és el cas contrari, que lleven aparcaments just davant on hem d'aparcar, la indicació ja no ens agrada tant.

Malgrat tot, tenim clar que l'organització de la circulació vial és necessària per a tots, però sempre la podem millorar entre tots.

PRIMERA PROPOSTA:

- Pujant a les escoles de Capdepera, S'Alzinar, ens trobem una direcció prohibida -la intenció és bona- però ningú

la respecta. Aquesta senyal a sofert tota classe d'humillacions, atemptats, i la senyal segueix allà sense que ningú li faci cas. Conclusions: no seria millor llevar-la, o bé, si es creu necessària fer-la respectar.

SEGONA PROPOSTA:

- En el parc de la mateixa escola de S'Alzinar, hi ha una prohibició d'entrar cans i animals, suposem que és per evitar la brutor i els excrements. L'altre dia si no vaig mirar malament hi havia tres cans.

Conclusions: està molt bé la senyal, però tampoc la fem respectar. Per una altra part aquest cans estaven rodejat de un vintena de motocicletes que crec que fan tant o més brutor que els animals.

TERCERA PROPOSTA:

- Davant la cruïlla entre Cala Rajada i la Font de Sa Cala, cap el cementiri, ens trobem que degut a la nova carretera de circumval·lació del poble, tot els vehicles de més de vuit t. han de passar per aquesta nova carretera. Això ha estat molt positiu pel dens trànsit que sofria el poble, ara bé, tots aquest vehicles pesat que han d'anar a la Font de Sa Cala, han d'aturar-se a la cruïlla, pujant, degut a la senyal de cedir el pas als cotxes que venen de dins el poble de Capdepera.

Conclusió: no seria millor canviar la senyalització i donar preferència als que venguin de la rotonda en direcció a la Font de Sa Cala.

QUARTA PROPOSTA:

-Dins el poble de Capdepera, hi ha dos carrers principals, un d'ells encara es considera carretera, són el carrer Ciutat i Col·legi i es carrer d'es Port. Els cotxes i

motocicletes circulen ambdues direccions.
Conclusions: no seria millor una sola direcció per cada carrer i al mateix temps l'Ajuntament construis les aceres del carrer "des Port".

En definitiva pensem que una millor organització de la senyalització ens permetrà una circulació més coherent en les nostres necessitats. Encara que hem de recordar que nosaltres també hem de respectar les senyalitzacions.

Llapis, tinta i tinter

150

*Com una garlanda que mes rera mes
als lectors arriba, de flors de paper,
"Cap Vermell" us porta els pols de la vila
i bé us assabenta del fet i el per fer.*

*Cent-cinquanta passes ha donat pel temps,
fulls de calendari que han caigut lleugers,
i jo li desitjo que en pugui donar
amb igual fortuna cent-cinquanta més.*

Jaume Fuster

La tira...

d'en Toni.

BATEC

Ja al número 141, de maig de 1993, es comentava al "Portalet" d'aquesta revista l'opinió contrària dels qui la feim a la forma amb què es desmuntà l'àrea socio-cultural de l'Ajuntament. La idea era treure el tema a debat i animar els lectors, els afectats i fins i tot els partits polítics, a donar les seves opinions.

Des d'aleshores, contràriament al que es pensava, cap particular o entitat cultural o esportiva, ha emprat les planes de "Cap Vermell" per pronunciar-se públicament al respecte.

Des d'aquí hem trobat a faltar opinions a favor o en contra del servei que ha desaparegut com per art de màgia, això sí, deixant unes quantes persones a l'atur.

Resulta, si més no sorprenent, que partits que demanen a Palma una rectificació de la política cultural de l'ajuntament, per mor dels retalls, aquí no siguin capaços de trobar solucions menys traumàtiques. Per ventura era necessària una reestructuració o reducció de personal, però no estam d'acord amb la pràctica desaparició del servei. Eren necessàries mesures tan dràstiques? El que sorprèn és que no s'ha produït una gran reacció davant el fet.

Hi ha qui diu que la cultura ara la fa el poble i no l'Ajuntament, però no és això. A Capdepera, avui, es troba a faltar el paper de primer promotor de les activitats culturals del poble per part de l'Ajuntament, com si aquest s'hagués desentès de tota responsabilitat.

Tres i no res.

COSSETES

Al Tribunal Suprem li sembla que obligar a aprendre el català als nins que viuen a Catalunya pot atemptar contra un dret suprem i inalienable: el de la llibertat. En virtut d'aquesta convicció és que s'ha adreçat al Tribunal Constitucional per tal que aquest determini si en la Llei de Normalització Lingüística catalana es veu conculcat aquell principi de llibertat al·ludit.

Al Tribunal Suprem, evidentment, ni se li ha ocorregut que la mateixa llibertat que tant el preocupa es pugui veure malnada per l'obligatorietat d'aprendre el castellà.

Mentre el català mereixi un tal tractament de les instàncies supremes del nostre ordenament jurídic -quan, altrament, haurien de tenir tota la cura del món de la nostra llengua- a mi se'm fa difícil no pensar que la constitució espanyola necessita mà de metge.

De la Llei de Normalització Lingüística de les Balears ni en parlaré. No preocupa a ningú. És inòcua i a més no s'aplica. Com si no hi fos.

PIXATINTERS

LA DROGA DE LA TELEVISIÓ

La influència de la televisió en la conducta dels nins fou objecte d'un estudi realitzat per la Societat Europea de Biosociologia. Sociòlegs i psicòlegs opinen que nins i vells són una població de risc en relació al consum d'imatges televisives. Concretament els nins espanyols -entre els cinc i deu anys- consumeixen un temps setmanal mitjà de contemplació de la televisió de 16 hores (quasi tantes com les hores lectives de qualsevol centre escolar).

Les conseqüències ja vos les podeu imaginar: un empobriment de la relació familiar, un augment de la violència verbal i fins i tot física, a la vegada que es potencia la conducta imitativa i la passivitat.

El temps destinat a les menjades és un dels moments preferits pels nins espanyols per veure la TV i així ho fan un 57% mentre hi ha un 18% que té el televisor encès tot lo dia.

El fet que molts de nins contemplin escenes televisives de tot tipus, sense cap casta de control per part dels seus pares, sembla que influeix en la seva conducta posterior, sobretot si es tracta de nins immadurs, molts d'ells en edat preescolar i de famílies amb pares de baix nivell educatiu que no solen discutir el contingut dels programes amb els seus fills.

La teledependència és una espècie de droga que arriba a calar molt fort en la vida de les persones. Una vegada més convé apel·lar al seny i mirar de tenir un criteri selectiu davant la quantitat d'oferta televisiva com hi ha en aquests moments; tot un repte per a pares, educadors i catequistes.

ANDREU GENOVART ORELL

L'escolania de Lluc i el seu Tarannà.

DOS MOTS D'HISTORIA

De tots és ben conegut el tarannà especial dels al.lots blaus de Lluc. Sens cap dubte l'Escolania de Lluc és una de les institucions més antigues de Mallorca. Les referències històriques de què avui disposam ens fan saltar al segle XV. Gràcies a aquestes dades ens assabentam que un minyó de Lluc, en Pere Gari, el 1485 arribà a ser prevere, després d'haver estudiat al Santuari.

Entrats en el s. XVI són abundants les notícies sobre l'ensenyament musical i literari rebut pels escolans de Lluc, a qui amb el pas del temps, el nostre poble els anomenà blauets per les característiques del seu vestit: blau i blanc.

Personatges il.lustres com Llorenç Riber i altres anaren forjant la seva personalitat i el seu tarannà culte i religiós a l'Escolania. Durant molts d'anys, també en el dia d'avui, el Santuari de Lluc ha estat una fita que ha enlluernat molts d'homes i dones que han estimat i continuen estimant la nostra cultura, la nostra fe i el nostre ser com a poble mallorquí.

L'ESCOLANIA I EL CANT

Al segle XVI ja trobam indicis dels primers escolanets de Lluc. Però fou el 1531 quan el Papa Climent VII atorgà una bul.la en el qual aprovava uns estatuts que redactà el Prior Vaquera on s'establí els "al.lots blaus" perquè com es feia a Montserrat, cantassin missa a Nostra Senyora de Lluc.

Aquests minyons foren educats en un aprenentatge musical tal que posteriorment, alguns d'ells esdevingueren veritablement homes importants en el camp de la música.

A l'Escolania la música, des de sempre, ha estat la senyera que ha onejat amb més força i ha esdevingut el tret que ha caracteritzat els nins de Lluc, atés que la tasca més important dels blauets de Lluc és la de cantar a la Mare de Déu en

nom de tot el poble de Mallorca.

També avui, els nins blaus, dues vegades cada dia, una al matí i l'altra a l'horabaixa, s'afanyen per harmonitzar i elevar les seves veus cap el cel per pregar per a tots els homes de bona voluntat.

A aquesta Santa Casa arriben pelegrins de totes les contrades del món per veure i sentir els al.lots blaus de Lluc. De vegades, alguns d'elles, després d'escoltar les seves veus angelicals, queden bocabadats i se'n meravellen.

Un dels jorns que el cant dels blauets té més força és el dia de matines. El nostre il.lustre Llorenç Riber, ja esmentat anteriorment, en la seva obra La minyona d'un infant orat ens diu: "Les matines de Lluc són famoses per tot Mallorca. Cantades per les veus blanques dels escolans, tenen un infantivol encís que no desdii gens ni de la nit ni del ministeri". Les veus timbrades i brillants de la sibil.la i de l'àngel fan tot l'ambient resti en una pau serena i sincera. Seguint Mossèn Riber: "Avui sí que ens cal vetllar fins a mitjanit. Hem d'esperar que davalli la Rosada del cel i que pugi el Fruit de la terra. Hem d'esperar el càntic dels àngels i la maravella dels pastors. I tot això s'acompleix en punt de la mitjanit".

L'Escolania de Lluc al llarg dels quasi cinc cents anys de la seva història s'ha esmerçat a educar musicalment els blauets. Així doncs, no s'ha de trobar gens estrany que dels al.lots blaus de Lluc, que tant s'han afanyat en l'estudi i el cant coral, després de deixar el Santuari corrin el bell camí de la música. Són molts els músics que començaren a cantar i a entonar les primeres notes musicals al costat de la Moreneta. I avui,

llueixen el color blau i blanc dels seus vestits en el seu cor i en els seus llavis, entonant himnes d'accions de gràcies per totes les contrades del món. Són molts els antics blauets que tenen una responsabilitat en el camp de la direcció coral, direcció orquestral, professors de música i instruments, etc. Lluc i l'Escolania, a més a més de ser la font on el poble mallorquí ha abeurat la seva espiritualitat religiosa i la seva identitat com a poble, possibilita una acurada educació musical, sense oblidar l'educació humanista pròpia de cada escola confessional.

L'ESCOLANIA AVUI

El col.legi "Escolania de Lluc" està format per 52 al.lots d'entre 8 i 14 anys d'edat de diversos indrets de l'illa. A l'escola de Lluc es continua treballant per formar i educar els homes del demà. Homes que estimin la nostra llengua, cultura, religió, tradicions, etc., en definitiva el nostre tarannà com a poble.

En aquesta institució, que sens dubte és la més antiga de Mallorca, no fa gaire celebrarem els 100 anys de l'ensenyament secundari, no cal dir que la llengua vehicular és el català. Durant molts d'anys l'escolania fou pionera de l'ensenyament en català, fins a tal punt que influí fortament a la resta de les escoles de Mallorca. Avui, moltes d'escoles de l'illa, no totes malauradament, fan tot l'aprenentatge o part d'ell en català.

Els blauets no sols estimen la nostra llengua, sinó que volem aprendre a escriure-la i parlar-la bé. És curiós veure com entre ells es corregeixen els

barbarismes i les paraules mal emprades.

L'Escolania, en el decurs de la seva història, ha passat per diverses èpoques. En algunes ocasions ha viscut un moment d'una gran bonança, són les èpoques de les grans llums, mentre que altres moments han estat de gran desencant, però mai no s'ha perdut la confiança ni l'esperança amb qui és el model de la perfecta cristiana: la Mare de Déu, a ella li cantam i pregam cada dia els nins blaus de Lluç

Actualment, l'edifici de l'escolania està en un període de remodelació de la seva infraestructura per tal de donar millor qualitat a la tasca educativa. Les velles instal·lacions han estat destruïdes per tal d'edificar-ne unes de noves que ofereixin un millor rendiment escolar tant a nivell acadèmic com a nivell musical.

Esperam que ben prest podrem

estrenar el nou edifici dedicat exclusivament a l'Escolania. Entre d'altres, es destinaran espais per habilitar un gimnàs, sala d'activitats del temps lliure, una aula d'idiomes, aula d'informàtica, laboratori, aules de música insonoritzades per a l'estudi d'algun instrument. Actualment, al l'Escolania es poden estudiar violí, piano i flauta travessera. No faltaran, com és de suposar, les aules destinades a classes de formació acadèmica. En un futur no tan immediat es durà a terme una segona fase de la nova modelació i es construiran els nous dormitoris, en els quals cada dos o tres nins diposaran de la seva cambra, afavorint així la intimitat entre els blauets.

Altres novetats que cal esmentar són els nous professionals que s'han incorporat a l'equip que treballa en la formació dels blauets, entre d'ells un monitor de tallers extraescolars, una

orientadora psicopedagògica, i un nou director de música. Durant quasi tres dècades, el Pare Palou tingué cura de les tendres veus. Ara el substitueix Baltasar Bibiloni que, ajudat del Pare Llorenç Caldentey, són els que donen un nou caire musical a l'Escolania.

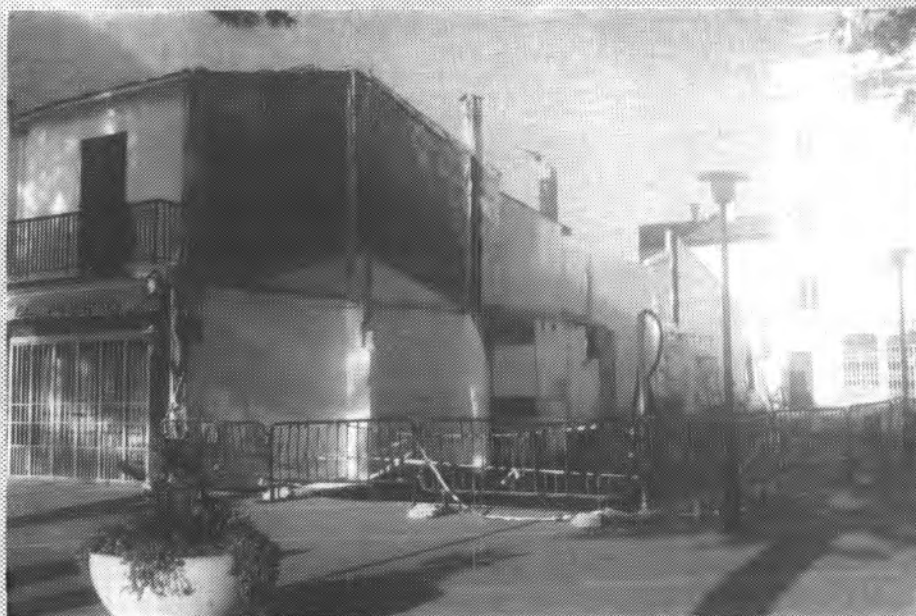
Finalment dir que les persones que estiguin interessades en que un fill seu sigui blauet, informar-les que apartir del mes de febrer s'iniciaran les inscripcions per al nou curs. Durant aquests mesos s'establiran períodes de proves per tal de seleccionar els nins que, el curs vinent, seran els qui formaran part de l'escola més antiga de Mallorca.

P. Miquel Mascaró M.SS.CC.
(Responsable de l'Escolania)

Un

per aquesta foto.

Al carrer Enginier Gabriel Roca li han arrabassat una dent: Ca'l Patró Biel. Els dentistes, urgentment, li empastaran un edifici nou. Esperam que li quedi bé, i canviï massa l'imatge de la boca.

BIBLIOTEQUES de MALLORCA

Centre Coordinador.

BIBLIOTECA PÚBLICA MUNICIPAL

MOVIMENT ANUAL DE LA BIBLIOTECA : any 1993

A la biblioteca diàriament, es fa un seguiment i es controla el moviment de lectors i de lectures que s'hi realitzen. Així es possible reflectir la vida de la biblioteca durant l'any, i conèixer el tipus de necessitats que es té. Es pot saber el perfil del lector i quines són les lectures més sol·licitades.

D'aquest seguiment diari es fa un informe mensual que s'envia al Centre Coordinador de Biblioteques del Consell Insular de Mallorca.

A continuació, podeu veure el resum anual de les dades abans esmentades.

Per lectures s'entenen les vegades que un llibre abandona el prestatge per passar a mans del lector. Per lectors s'entenen les persones que, en un dia, han usat els llibres de la biblioteca, qualsevol sigui el número de llibres que hagi manejat.

Resum Estadístic

Nombre total de persones amb carnet de préstec (al finalitzar l'any): 896

- El carnet de préstec permet el poder endur-se'n llibres a casa.-

LLIBRES INGRESSATS A LA BIBLIOTECA Total: 500

Procedència dels llibres ingressats:

. Aportació Municipal: 125 volums

. Aportació del Centre Coordinador de Biblioteques: 314 volums

. Donacions: 61 volums

Volums totals que contueixen el fons de la biblioteca: 7.575

LECTURES DIÀRIES Total : 13.674

Per matèries:

Obres Generals: 2.334

Infantils: 4.049

Ciències: 4.810

Literatura: 2.481

Lectures realitzades dins la biblioteca : 10.079

Lectures realitzades al domicili del lector (PRÉSTEC) : 3.595

LECTORS DIARIS Total: 8.173

Per sexes: homes: 4.293

dones: 3.880

Per edats: fins a 14 anys: 4.457

majors de 14 anys: 3.716

Aquestes dades reflecteixen el moviment de la biblioteca durant 11 mesos de l'any 1993. Amb elles, podem extreure una mitjana mensual de 743 persones que han utilitzat 1.244 llibres. Veim que la majoria dels llibres es consulten dins la pròpia sala de la biblioteca, però 3.595 llibres han estat trets per esser llegits a casa. També podem saber, que els llibres sobre Ciències (ciències de l'esperit i les seves aplicacions i derivacions) són els més sol·licitats. Es més superior el nombre de persones de sexe masculí i la majoria de lectors té menys de 14 anys.

Totes aquestes dades fan referència al moviment de llibres. Però a la biblioteca a més, hi ha revistes, video-cassettes, cintes de cassette i compact-dics que també estan a disposició dels usuaris. No apareixen a les dades estadístiques, per esser suports documentals més nous i més recents a la nostra biblioteca, que els llibres.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

IMATGES DEL NOSTRE PATRIMONI

El molí des Claper

El molí des Claper fou dels primers que passà a ser propietat d'estrangers. El seu atractiu està en la privilegiada situació des de la qual es domina bona part del municipi.

El molí és de la primera meitat del segle XIX, quan les terres que ocupa actualment Vila-Nova eren els sementers de dita possessió.

Quan les obres d'acondicionament del molí, es localitzaren restes d'enterraments prehistòrics dins l'actual jardí.